

Világosság

A ROMÁNIAI MAGYAR NÉPI SZÖVETSÉG NAPILAPJA

KOLOZSVAR, 1950. január 29. vasárnap.

ÁRA 4 LEJ

VII. ÉVFOLYAM, 24. SZÁM.

Támogassuk és irányítsuk az újítók és ésszerűsítők munkáját

Röviddel ezelőtt a kolozsvári üzemek és gyárak ésszerűsítői, újítói és feltalálói értekezletet tartottak. Az értekezleten elhatározták, hogy a szakszervezetek és a gyár-igazgatóságok támogatásával valamennyi kolozsvári üzemben találmányi irodát létesítenek. Az értekezleten jelen volt a megyei szakszervezeti tanács kiküldöttje, aki felszólalásában a híralat hangján említette meg, hogy az ésszerűsítők, újítók és feltalálók mintegy két hónappal ezelőtt megalakult kollektívájára írt az üzemek és gyárak igazgatóság megtehető közömböségét tanúsít. A találmányi iroda felállítását minden gyárban éppen azt a célt szolgálja, hogy az ésszerűsítők és újítók, valamint a feltalálók munkáját megszervezze, elősegítse és az újítás népszerűsítése széles körben terjessze. Ipari termelésünk elsősorban pedig nehéziparunk mennyiségi és minőségi fokozása. Állami Tervünk egyik fő feladata. Az ipari termelés mennyiségét ebben az esztendőben 37 százalékkal, a munka termelékenységét 20 százalékkal kell növelnünk, az önköltségi árat pedig 10 százalékkal kell csökkentenünk átlagosan a múlt évihez viszonyítva. Ez egyben a legfontosabb lánca a szocialista ipar fejlesztésének országunkban. Ha ezt a láncaemet jól megmaradjuk, megoldjuk, de minden esetben könnyebben megoldhatóvá tesszük az ehhez kapcsolódó többi problémát.

A Szovjetunióban állandó figyelmet fordítanak azokra, akik „új módon dolgoznak”, az ésszerűsítők, újítók és feltalálók munkájára. Ők azok, akik a munka iránti új magatartásukkal újabb megújabb lökést adnak a termelékenység növelésért, az önköltség csökkentésért és a belső tartalékok feltárásáért folyó harcban. Így terjedt el elsőnek Alexej Sztahanov mozgásmódja a bányáiban, Orlov köművese az építőiparban és a többi sok más szovjet sztahanovista módszere. Így terjedt el — a szakszervezetek segítségével — Alexandr Csutkin szövmunkás módszere a minőség szüntelen megjavítására.

A egyszerű szovjet példák nyomán a mi iparunk is már komoly eredményeket ért el ezen a téren. Elégséges, ha Papp Lajost említjük a bányáiban, Serbanescu Dumitru a gépiparban, Luigi Strenati és Újvárosi Józsefet az építőiparban, valamint a vasúti közlekedésben az „öt-százasokat”, vagy Váradi János nagybányai olomestert, akiknek találmánya évi 4 millió 200 ezer lej megtakarítást hoz és Grosz Miklós szatmári lakost, aki újításával a „Dul-cla” cukorkagyárban 50 százalékos fűtőanyag-, munkaidő- és villamosenergia megtakarítást ért el.

A gyakorlat azt mutatja, hogy ahol az ésszerűsítőket, újítókat, vagy feltalálókat fel-

karolják, segítenek nekik módszerük tökéletesítésében, ott az eredmény megmutatkozik: emelkedik a termelés, növekszik a termelékenység, csökken az önköltség. A kolozsvári újítók és ésszerűsítők említett értekezlete viszont azt mutatja, hogy még nem mindenütt értik meg ennek a kérdésnek a fontosságát. Ha pedig meg is értik, sokhelyütt nem adnak kellő támogatást, ami azzal járhat, hogy kedvét szegik az újítónak vagy feltalálónak.

1950. évi Állami Tervünk egész sor minőségi feladatot is állít iparunk elé. Ennek teljesítésére a két fő eszköz az újítás és az ésszerűsítés. A pártszervezet állandó irányításával a vállalatvezetőknek és a gyári szakszervezeteknek komoly mozgósító munkát kell kifejtetniük a tervelőirányzat teljesítésére, mennyiségi és minőségi vonatkozásban egyaránt. Munkájukban fordítsanak nagy figyelmet arra, hogy a dolgozók teremtsék erejét, ötletességét, szervezőképességét rendszeresen és szervezett formában a Tervben szereplő és az illető gyárat vagy üzemet érintő konkrét feladatok teljesítésének vonalán minél eredményesebben értékesítsék. Nézzünk néhány példát: az ércfeldolgozásban a módszerek megjavítása, a bányáiban a harnász nemestése és energiatörésként való nagymérvű felhasználása, a szerszámok kibaszálási fokának emelése, a vegyiparban a kristályszoda és kénsavgyártás nyersanyagfogyasztási viszonyzatának megjavítása, a gyógyszeriparban szulfamidok, idegesillapító szerek, nérbajjellenes készítmények előállítás, a papíriparban villamos szigetelőanyagok és fényérzékeny papírok előállítás stb.

A gyári szakszervezet adjon meg minden támogatást a találmányi irodán keresztül az ésszerűsítőnek, újítónak és feltalálónak. A gyárigazgatóság küszöböljön ki minden ügyviteli nehézséget és bürokratikusságot, főleg az újításért vagy találmányért járó anyagi ellenszolgáltatással kapcsolatban. Tartsuk állandóan szem előtt azt, hogy az „új módon dolgozó” munkást, technikust, mérnököt támogatva, nemcsak őt magát személyesen támogatjuk, hanem másokat is ösztönzünk. Minden üzemben és gyárban a dolgozó maga ismeri a legjobban a fogyatékosokat és hiányosságokat. Ha tehát ésszerűsítést vagy újítást kíván bevezetni, ebben segítkezni kell nyújtani neki, mert a dolgozó munkarendje felmérhetetlen erőt szabadít fel a termelés és a termelékenység növelésére, szocialista iparunk műszaki előrevitelé, az élet-színvonal emelése javára.

Minden gyár vagy üzem tervfeladatának teljesítése vagy éppen túlszárnyalása jómértékben attól függ, hogy a szakszervezet milyen munkát fejt ki az ésszerűsítőket, újítókat és feltalálókat támogatásában.

PAAL JÁNOS.

A Nagy Nemzetgyűlés hatalmas lelkesedéssel elfogadta

a Béke Hívei Világkongresszus Bizottságának felhívását

BUKAREST. — (Agerpres.) A Nagy Nemzetgyűlés péntek délelőtti ülésén hatalmas lelkesedéssel fogadták el a világbéke érdekében kiadott felhívást, amelyet a Béke Hívei Világkongresszusának Bizottsága intézett a világ valamennyi választott testületéhez.

A felhívást Sadoveanu Mihail akadémikus, a RNK állandó békevédelmi bizottságának elnöke terjesztette a Nagy Nemzetgyűlés elé.

— A Román Népköztársaság Állandó Békevédelmi Bizottsága — mondta Sadoveanu Mihail akadémikus — a Béke Hívei Világkongresszusának Bizottságától megkapta annak a felhívásnak a szövegét, amelyet a világ valamennyi választott testületéhez intézett. A Román Népköztársaság Állandó Békevédelmi Bizottsága nevében a felhívást a Nagy Nemzetgyűlés elé terjesztjük. A felhívás szövege:

FELHÍVÁS A VILÁGBÉKEÉRT!

A VÁLASZTOTT TESTÜLETEKHEZ!

— Amikor a fegyverkezési verseny fokozódása és katonai értekezletek megszervezése igazolja a háborús előkészületek megsokszorozódását, a Béke Hívei Világkongresszusának Bizottsága a világ minden országának választott testületéhez fordul.

— Hetvenhat ország százmilliónyi férfjának és asszonyának nevében, akik közösen dolgoznak a béke megvédéséért, felhívja a testületeket, hogy vitassák meg az alábbi javaslatokat és vállaljanak kötelezettségeket arra, hogy ezeket fenntartsák:

1. Szüntessék meg a fegyverkezési versenyt, amely a népeket nyomorúságba dönti és a jóléthez való minden reményüket szeljesztja. A fegyverkezési verseny a háborús költségvetés és a katonai létszám létszámlálásával valószínűsíthető meg.
2. Vessenek véget az atombombázással való borzalmas fenyegetéseknek. Ez az atomfegyverek eltávolításával valószínűsíthető meg.
3. Szüntessék meg az Indonézia, Malájföld, Vietnam népei ellen folyó intervenciók háborúkat. Ez, nemzetközi felügyelet alatt folyó közvetlen és azonnali tárgyalások megkezdése révén valószínűsíthető meg.
4. Szüntessenek meg minden megtorlást a béke híveivel szemben, mely megtor-

lásnak az a célja, hogy a népek ellenállását megtörje és szabad utat nyisson a háborús előkészületek számára.

5. Vessenek véget a hidegháborúnak és álljon helyre a bizalom. Ez, az Egyesült Nemzetek keretében, a nagyhatalmak között kötendő békepaktum aláírásával válhatik valóra.

— Eme békekezdeményezések megvalósításával, a Béke Hívei Világkongresszusának Bizottsága felhívással fordul a világ békeszerető népeihez, hogy cselekvő módon szolgálják a béke ügyét. Egyénileg és kollektív módon lépjenek közbe a választott testületeknél, a megválasztottaknál, vagy jelöltekkel, hogy a helyi, tartományi és nemzeti testületekben, valamint a kormányok támogassák a békejavaslatokat, amelyek a népek egyöntetű akaratát tükrözik.

— Egyesüléstől és tevékenységüktől függ a világ békéje.

A BÉKE HÍVEI VILÁGKONGRESSZUSÁNAK BIZOTTSÁGA.

Sadoveanu Mihail akadémikus ezután rámutatott arra, hogy a polgári-földesúri parlamentek hosszú időn keresztül törvénybe iktatták országukban a jogtalanságot és a dolgozó világ kizsákmányolását. Ma, a Nagy Nemzetgyűlés megszavazza a RNK 1950. évi költségvetését. Néhány számadat e költségvetésből: — folytatta Sadoveanu Mihail — a költségvetés 14 százalékat fordítjuk a hadsereg fenntartására, míg a közművelődési célokra 24 százalékat fordítunk. Ez azt mutatja, hogy a béke, a kultura költségvetését szavazzuk meg. Hiszem, hogy a Nagy Nemzetgyűlés lelkesedéssel teszi magáévá a békefelhívást. Ezért javaslom, hogy a Nagy Nemzetgyűlés az alábbi határozatot szavazza meg:

— A Nagy Nemzetgyűlés tudomásul véve a Béke Hívei Világkongresszus Bizottságának a választott testületekhez intézett felhívását, ezt egyhangulag elfogadja és kötelezi magát arra, hogy cselekvő módon részt vesz a harcban, hozzájárulván ezzel a nagy Szovjetunió vezetett béketalor győzelméhez.

A Nagy Nemzetgyűlés tagjai felállva hosszas tapsal fogadták el a határozatot.

Luca László pénzügyminiszter előterjesztette az 1950. évi költségvetés tervezetét

BUKAREST. — Csütörtökön reggel ünnepélyes külsőségek között nyílt meg a Nagy Nemzetgyűlés hatodik rendes ülészaka.

A Nagy Nemzetgyűlés Elnöksége tagjai részére fenntartott páholyban foglalt helyet dr. C. I. Parhon, a Nagy Nemzetgyűlés Elnöki Tanácsának elnöke, P. Constantinescu-Iasi professzor, Sadoveanu Mihail és Niculi Ion, a Nagy Nemzetgyűlés Elnöki Tanácsának alelnökei, Marin Florea Ionescu, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének titkára, valamint a Nagy Nemzetgyűlés Elnöki Tanácsának többi tagjai.

Ministeri páholyban foglalt helyet Groza Péter dr. miniszterelnök, Gheorghiu-Dej, a RMP KV főtákkára, első miniszterelnökhelyettes, Luca László, a RMP KV titkára, miniszterelnökhelyettes, pénzügyminiszter, Teohari Georgescu, a RMP KV titkára, belügyminiszter, Lotar Radaceanu, a RMP KV titkára, munkaügyi és

népjóléti miniszter, Constantinescu Miron, a RMP KV Politikai Burojának tagja, az Országos Tervhivatal elnöke, Vasilechi Gheorghe, a RMP KV Politikai Burojának tagja, bánya- és petróleumügyi miniszter, Chivu Stoica, a RMP KV Politikai Burojának póttagja, szénipari és vegyipari miniszter, és a kormány többi tagja.

A Nagy Nemzetgyűlés ülészakának megnyitó ülésén a diplomáciai testület tagjai is megjelentek. A karzatokat zsúfolásig megtöltötték a fővárosi dolgozók.

Amikor a Nagy Nemzetgyűlés

Megválasztják a házelnökségei

A Nagy Nemzetgyűlés tagjai ezután hatalmas tapsvihar közepette választották meg Petrescu Dumitru, a RMP KV tagját, a Nagy Nemzetgyűlés irodájának elnökét.

Petrescu Dumitru megköszönte személye iránt megnyilvánuló bizalmat és megfogadta, hogy nem

Elnöki Tanácsa tagjai és a kormány tagjai a terembe léptek, hatalmas szünet nem akaró taps fogadta őket.

Dr. C. I. Parhon professzor, a Nagy Nemzetgyűlés Elnöki Tanácsának elnöke nyitotta meg az ülést, majd átadta a szót Marin Florea Ionescu, a Nagy Nemzetgyűlés Elnöki Tanácsa titkárának, aki felolvasta a Nagy Nemzetgyűlés hatodik rendes ülészakának összehívásáról szóló rendeletet. Ezután dr. C. I. Parhon professzor az ülészakot megnyitottan nyitványította.

kiméli erejét az ülészak eredményes munkájának biztosítása érdekében.

Ezután megválasztották a Nagy Nemzetgyűlés elnökeit: Burca Mihail vezérőrnagyot, Juhász Lajost és Sidorovici Alexandrit.

(Folytatás a 3. oldalon.)

Ha a politikai nevelőmunkát elhanyagoljuk

A tordamegyei Szentmihály községben a MNSz helyi szervezete elnökének furcsa módon „köszöntő:tek” új évet: levelet függesztettek ki a kapura, amelyben halálisan megfenyegették. Az aláírás hiányzott, de felesleges is. Jól ismerjük őket. Míg a múltban nyíltan törtek a dolgozók élete ellen, ma csak az új leple alatt, a kertek tövében lopakodnak, hogy rémhírekkel, mesterkedésekkel, fenyegetésekkel próbálják megakadályozni az új élet felépítését.

Miért hangosak Szentmihályon a kulákok? A válasz egyszerű: nem volt aki a fejükre üssön. A dolgozók nem vették észre, hogy újra nyakukra akarnak ülni régi rabtartóik. Politikai sötétségben tapogatóztak, amely közömbösséggel is párosul. Nem folytattak következetes osztályharcot.

A MNSz helyi szervezetének tagsága is észrevette, hogy helytelen az önképzés további elhanyagolása. Sőt kérés. A hiányosság kiküszöbölésére estj politikai tanfolyam szervezését határozták el. Január első hetében a tanfolyam ünnepélyes keretek között meg is indult. Nagy fogadalmak hangzottak el. Senki sem fog hiányozni az előadásokról. De nem így történt. A hiányzók jó része a helyi szervezet aktivistáinak sorából került ki. Az utcafelelősök nem tartották érdemesnek látogatni a politikai nevelést szolgáló tanfolyamot, amely Harasztos községben olyan nagyszerű eredményhez vezetett.

Mi az oka a tanfolyam kudarcának? Rossz volt a szervezés. A tanfolyam szervezői nem fordítottak elég gondot, nem világosították fel a résztvevőket a politikai nevelés fontosságáról, amely ma ország-üzerte nagy lendülettel folyik. A MNSz megyei szervezete pedig elhanyagolta a kellő segítség nyújtását, mert a tanfolyam vezetését olyanokra bízta, akik nem képesek a résztvevőket összetartani, az előadásokra vonzani.

Szentmihályon komoly hiányosságok vannak. Felül kell vizsgálni a vezetőség összetételét, az utcafelelős hálózatát és a tanfolyam elvezetésével megbízottakat, a Szentmihályi hangoskodó reakció előtti kemény harc az ottani dolgozók kötelessége. Segítséget kapnak, de elsősorban maguknak kell cselekedniük: képezniük kell magukat, meg kell tisztítaniuk sorukat. Ez az egyedüli út. Ezt kell, hogy szem előtt tartásuk. (Ász.)

A Dolgozó Nő új száma

A RDNSz magyar nyelvű folyóirata, a Dolgozó Nő új számában „Végrehajtjuk a történelem ítéletét” címmel Kádár Mária az Ázsiai Nők Konferenciájáról számol be. Több kép díszíti ezt az érdekes írást, melyben a napisajtóból ismert történelmi jelentőségű találkozókról kapnak az olvasók eleven és színes képet.

Döbbenetes adatokból derül ki az ázsiai népek szörnyű kizsákmányoltsága, elnyomása. Az Ázsiai Nők Konferenciáján a kiküldöttek elmondták, hogy India népe a legembertelenebb kizsákmányolás áldozata. A lakosság 80 százaléka közül hatvan az éhség áldozata. A legyengült emberek szervezete a járványok valóságos meleggáya.

De ugyanez a helyzet a többi gyarmaton is. A malajzi félsziget asszonyai éhbéért görnyednek a gumültetvényeken. És így élnek Afszében, Afrikában és a trópusi szigeteken a benschülös és maddis, a mérhetetlen kínos és gazdag árnyékában, amelyeket a gyarmatok árasztanak magukból. De ez a kínos az imperialista gyarmatosítók zsebébe vándorol, akik az őslakosokat állati sorban tartják.

Dühögő tapskővetés és kongressz-

szuszon nagy lelkesedéssel fogadták kínai kiküldött szavát. Teng-Jing-Csau így foglalta szavakba a gyarmati népek feladatait:

— „A történelem kimondotta az imperializmus és a reakció fölötti halálos ítéletet. A mi feladatunk végrehajtani ezt az ítéletet!”

A Dolgozó Nő új számában sok érdekes, tanulságos cikket olvashatunk meg. A vezércikk az Állami Tervről szól és megmutatja mit jelent a Terv a dolgozók egyéni életében. Leninről szól Illés Béla két kis karcolata és Erdélyi László nagy cikke. A Demokratika Nők Világszövetségének moszkvai találkozójáról fényképes riport számol be. Bakos László Leningrádból küldött eredeti cikket a Dolgozó Nő-nek. Rácz Margit „Utazás Székelyföldre” című képes riportja a székely falvak új fejlődési szakaszát mutatja be. A lap fényképekben mutatja be Népköztársaságunk több kitüntetett dolgozó asszonyát és élmunkás nőjét. Zilahai riport számol be a vöröskereszt. Ezenkívül gazdag irodalmi és levelező rovat, valamint színes gyermekmelletlet egészíti ki a Népköztársaság magyarul kiadó Népköztársaság magazint. A Dolgozó Nőnek a vezetői, tanítói és szórakoztató folyóiratát.

ICCÉS BÉCA:

A PARASZT NEVET

Sztálin, amikor szankciót hozott el, napokat, heteket, hónapokat töltött parasztszóban. Megismerte a paraszt minden baját, gondját, nyomorúságát, minden vágyát, reményességét...

A polgárháború éveiben gyakran ebeszélgetett paraszti katonáival. Kikérdezte őket mindenről, ami a faluban történt. Nemcsak arról, hogy mit gondoltak és mit éreznek a paraszttól, de kikérdezte őket életük minden részéről. Arról, hogy mit esznek és mit isznak a falu dolgozói, mennyi és milyen ruhájuk van, milyen ágyneműjük van és mivel fűtenek.

Tudni kell, hogy mit eszik a paraszt és tudni kell, hogy mivel takarózik. Ha ezt nem tudjuk, nem csinálhatunk helyes agrárpolitikát. A paraszton ugyanaz — mondta Sztálin a kolhoz mozgalom kezdeti idején — csak a paraszt beleegyezésével lehet a paraszt támogatásával segíteni. Ismerni kell az agyát, ismerni kell a szívét és meg kell ismerni — a gyomrát is. Nem egyszerű dolog megszerezni a parasztot, akít ezer éven át mindenki

kiharcolt és akit mindenki megcsalt. Csodálkoztok rajta, hogy a paraszt olyan nehezen hisz a városi embernek? Az volna csodálatos, ha könnyen hinne! Hisz ötezer éven át mindig, mindenki megcsalta. De ha egyszer látni fogja, ha egyszer tetteinkből, politikánkban megérti, hogy mi kommunisták igazi barátai vagyunk, akkor nem lesz a szocialista építésnek lelkesebb harcosa, lelkesebb munkása, mint a most még oly bizalmatlan paraszt. Ismerni kell a dolgozó parasztot, szeretni kell és fel kell emelni.

Sztálin utazás közben megáll egy-egy faluban és órákon át beszélget a paraszttal, ismeri őket, szereti őket, ért a nyelvükön.

A kolhozparaszttal egyik moszkvai tanácskozáson után Sztálin negyvenegynéhány kol-

Kérjük a művész elvtársakat, hogy minél gyakrabban látogassanak el hozzánk

A „Herbák János” Művek dolgozói a kívánsághangversenyéről

Január 16-án a kolozsvári operák és a Román Nemzeti Színház művészei magasszínvonalú kívánsághangversenyt adtak a „Herbák János” Művek dolgozói számára. A művészek a munkások meleg találkozója volt ez. Az alábbi levelek — s más levelek tömege is — erről az eseményzárba menő találkozóról szólnak be.

MOLNÁR ANTAL, A „HERBÁK JÁNOS” MŰVEK MUNKÁSA, AZ ÜZEM SZINJÁTSZÓ CSOPORTJÁNAK FELELŐSE IRJA:

A gyári dada már a munka befejezését jelezte. Üzemünk egyik legangyabb termében szorgalmas munkások szinpadot állítottak fel. Jókép és derű csillogott a különböző osztályokról gyülekező munkások arcán.

Bevezetőként gyárunk fuvószenekara szórakoztatta az egybegyűlt dolgozókat. Valódi ünnepi hangulat volt. Rövidesen megérkeztek a várvavárt művészvendégeink. Szivünk egész melegevel fogadtuk őket. Nem is lehetett ez másképp. Ugyanezt az érzést csillogtatta felénk a művészek sugárzó arca is, hiszen a munkásság iránti szeretet hozta őket közbé. A műsor folyamán szebbnél szebb táncokkal, énekszámokkal, szavalatokkal és tréfákkal gyönyörködtek bennünket. Minden egyes számot tapsorkán jutalmaztunk.

RÁ CZ SÁNDORNE, A „HERBÁK JÁNOS” TISZTVISELŐNŐJE IRJA:

A dolgozók kulturális színvonalának emeléséért folyó harc keretén belül a művészek felkérésük üzemünkben is. Az előadást megelőzőleg nagy sikere volt Kallós elvtárs ösztöne és keresetlen beszédének, melynek minden szavából az üzemünk dolgozóival szembeni szeretet sugárzott. A „Leng a vörös zászló” énekszám-

A műsorral kapcsolatban csupán néhány észrevételünk van: jó volna, ha a jövőben lehetőleg mind olyan számokat tűznének műsorra, amelyek közvetlenebbül hatnak a munkások érzelmsvilágára. A népi táncokból hiányzott a román népi tánc. A magyar prózai számok teljesen hiányoztak.

Mindnyájunk óhaját tolmácsolom, mikor azt kérem, hogy minél gyakrabban tegyék lehetővé az előadóművészek látogatását azon a helyen, ahol mi az Állami Terv teljesítéséért és tulszárnyalásáért, a szocializmus felépítéséért küzdünk. Ebben a küzdelemben jó támogatást nyújthatnak számunkra a művészek. Elvtársaim nevében is köszönetet mondok a látogatásért és szeretetteljes üdvözlőlevelüket küldjük a nép művészeinek.

mába valósággal a lelkét adta belé. Ösztöne odaadással játszott a csoport minden tagja. Különös tetszést aratók Fărăianu elvtárs és társának humoros jelenete. Kérjük, hogy gyakrabban látogassanak bennünket és nevellék belénk a művészet iránti szeretetet. Éljenek a Román Népköztársaság művészei.

SZEKERNYES GERŐ MUNKÁS, TÖBBEK KÖZÖTT AZ EZEKET IRJA:

... Amint a többi elvtársakkal való beszélgetésből is tudom, a művészek első előadása felejthetetlen emlékként vésődött a munkások lelkébe. Reméljük azonban, hogy ez nem lesz utolsó és egyetlen ilyen előadás. Csak azt nem értjük, hogy az Állami Magyar

A SZINJÁTSZÓ CSOPORT TAGJA EZEKET IRJA:

Színház művészei közül miért nem jött el senki, mikor pedig nagyon várjuk, hogy a munkahelyünkön ők is megjelenjenek. Reméljük, hogy a következő alkalommal az Állami Magyar Színház művészei is felkeresnek bennünket.

ANDRÁS MÁRIA TISZTVISELŐNŐ:

Művészeink látogatásával kapcsolatban valóban meglepetés érte üzemünk dolgozóit. Eddig még nem fordult elő, hogy a dolgozókat a munkahelyükön keressék fel a művészek. Ezt a látogatást a legnagyobb örömmel fogadták a dolgozó elvtársaink. Most valóban látjuk, hogy Népköztársaságunk művészei minden igyekező-

tükkel azon vannak, hogy együttműködjenek a munkásokkal, hogy segítséget nyújtsanak a letűnt rendszert káros neveléséből maradt csökevények leküzdésében. Kallós elvtársnak a vörös zászlóról szóló éneke ma is szívében cseng. Kérjük a művész elvtársakat, hogy minél gyakrabban látogassanak el hozzánk, hogy se-

gíthessük egymást a közös erővel építhessük a szocializmust.

CRONOS MAGDA IRJA:

Városunk művészetek hangversenye igen kemény és tanulságos volt. Szépeknek és aktuálisnak találtuk a verseket. A táncszámok közül különösen az orosz tánc váltotta ki mindannyiunk tetszését.

BAKOS LÁSZLÓ, A SZINJÁTSZÓ CSOPORT TAGJA:

Mi, a „Herbák János” szinjátzó csoportjának tagjai örömmel fogadtuk azt a kezdeményezést, hogy színházaink művészei ellátogattak hozzánk üzembe s a néhez munkát végző munkásoknak üdülést nyújtottak, egyben pedig utmutatást is, kulturális téren. Tíz évvel ezelőtt, amikor a művészek és odaadással szavaltak és énekeltek. Éreztük, hogy ösztönöz velünk tartanak és velünk éreznek. Éppen ezért nagy hálával tartozunk az Állami Román Opera és Nemzeti Színház, valamint az Állami Magyar Opera itt megjelent művészeinek. Sajnáljuk, hogy az Állami Magyar Színház egyetlen művésze sem jelent meg az előadásban. Résztvételükkel is nagyobb látogatottságot szerezhetek volna előadásuk számára. Ezenkívül nekünk is segítséget nyújthattak volna, hiszen az ilyen előadásokon sokat tanulhat minden munkás.

A JÁRAI ÉS VÁRFALVI KULTURISZÖVETSEGEK EGYÜTTMŰKÖDÉSE

Jára község kultúreszövetségje január 15-én nagy sikerrel vendég szerepelt Várfalván. Előadták a „Jubélium” című háromfelvonásos színművet.

Az előadás megkezdése előtt Varró Zoltán tanár, a várfalvi kultúreszövetség vezetője üdvözölte a vendégeket. Arkos Ferenc igazgató-tanító a kultúrthozok jelentőségéről tartott előadása után megkezdődött a színdarab.

A nagyszámú közönség lelkes, hosszantartó tapsokkal alkalmatlansáit, a darabban szereplő kulák élethű figurája látható ellenszenvet váltott ki a Várfalván is jólismert osztályellenesség ellen.

Pataki József levelező.

— Akár az egész üzletet is megvehetném! — mondta büszkén a kolhozparaszt.

— Az egész üzletet megvevő meg. Mások is akarnak vásárolni. De vegyél meg mindent, amire szükséged van.

Egy pillanatig hallgatott Sztálin, aztán csendesen megjegyezte:

— Sokáig nélkülöztetek, itt az ideje elfelejteni, hogy mit jelent az a csunya szó: nélkülözés.

— Nélkülözés? Mi, szovjetparaszttok már rég elfelejtettük, Sztálin elvtárs, hogy mi az a nélkülözés! — mondta majd nem kiabálva az öreg ukrán kolhozparaszt és hangos nevetésbe tört ki. Egész testét rázta a boldog nevetés. Testét vézta, hogy a könnyei is kicsordultak.

A kik a közelben állottak, azt mesélik, hogy miután a boldogan nevető kolhozparasztot nézte, Sztálin, szép, jóságos, bővelszeme, — az a csodálatos, jövelszem, — az a csodálatos könnyekkel.

Bukenko előkaparta a noteszt és megnyálazta a plajbászt. Sztálin diktált, ő írt.

— Kifut a pénzből? — kérdezte Sztálin.

Rubenko arca vörös lett, mint a főtt rák.

— Arról megfeledektem. Nahát, ilyen butaságot...

— Hol itt a butaság? — kér-

A Szovjetunió elismerte az Egyesült Indonéz Köztársaságot

MOSZKVA. — (Agerpres.) A TASS jelenti: 1949 december 24-én a Szovjetunió külügyminisztériumában megjelent Wisser, Hollandia moszkvai nagykövete és a holland kormány jegyzékét nyújtotta át Gromiko A. A. helyettes szovjet külügyminiszternek. A jegyzék szerint, a Hollandia és Indonézia képviselői között, 1949 november 2-án Hágában megkötött egyezmény alapján, 1949 december 27-én holland-India összes területeinek szuverenitását, holland Új-Guinea kivételével, az Egyesült Indonéz Köztársaságra ruházták.

A jegyzékben a holland kormány kifejezte azt a reményt, hogy a szovjet kormány elismeri az Egyesült Indonéz Köztársaságot.

Gromiko A. A., a Szovjetunió helyettes külügyminisztere január 25-én, szerdán fogadta Wisser Hollandia moszkvai nagykövétét és a szovjet kormány nevében a következő tartalmú válaszigyzékét nyújtotta át:

— A szovjet kormány megbízásából a Szovjetunió külügyminisztériuma Hollandia nagykövetségének 1949 december 24-én átnyújtott jegyzékével kapcsolatban tisztelttel közli a következőket:

— A nagykövetség íent hivatkozott jegyzékében rámutatott arra, hogy a hági értekezleten, 1949 november 2-án, a holland és az indonéz küldöttségek között létrejött egyezmény szellemében, — amelyet az összes érdekelt országok parlamentjei törvénybe iktattak —, 1949 december 27-én hivatalos ünnepek keretében a holland-Indiai területek teljes szuverenitását az Egyesült Indonéz Köztársaságra ruházták át Holland Új-Guinea kivételével és ezzel az Egyesült Indonéz Köztársaságot független és szuverén államná nyilvánították.

— A fenti jegyzék kijelenti, hogy „ezt a mély meggyőződését fejezi ki, hogy az Egyesült Indonéz Köztársaság őszinte baráti kapcsolatot létesít az összes békeszerető országokkal. A holland kormány tehát úgy véli, hogy a szuverenitás átruházása után a Szovjetunió elismeri majd az új államot”.

— A Szovjetunió külügyminisztériuma ezután tájékoztatja a holland kormányt, hogy miután 1949 december 27-én Hágában megtörtént a szuverenitás átruházásának

fentemlített szertartása, a Szovjetunió közzli a Szovjetunió Indonéz Köztársaság kormányával, hogy elhatározta az Egyesült Indonéz Köztársaság elismerését, mint független és szuverén államot és diplomáciai kapcsolatokat létesít vele.

VISINSZKIJ SZOVJET KÜLÜGYMINISZTER TÁVIRATA AZ EGYESÜLT INDONÉZ KÖZTARSASÁG KORMÁNYÁHOZ

Ezzel egyidejűleg, A. J. Visinszkij, szovjet külügyminiszter a következő tartalmú táviratot küldte dr. Hatta-nak, az indonéz kormány miniszterelnökének:

„A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetsége kormányának megbízásából, van szerencsém közölni Onnel, hogy miután 1949 december 27-én Hágában megtörtént az Egyesült Indonéz Köztársaság szuverenitása átruházásának szertartása, a szovjet kormány elhatározta, hogy elismeri az Egyesült Indonéz Köztársaságot, mint független és szuverén államot és diplomáciai kapcsolatokat létesít vele.”

Ősszel tartják meg az Orosz Szocialista Szövetséges Köztársaságok választásait

MOSZKVA. — (Agerpres.) A TASS sajtóiroda közli a Szovjetunió Legfelső Elnöki Tanácsának következő rendeletét:

— A Szovjetunió Legfelső Tanácsa a március választásokkal kapcsolatban úgy döntött, hogy az Orosz Szocialista Szövetséges Szovjet Köztársaság városi, körzeti és falusi képviselőinek megválasztását 1950. év őszére halasztja és addig ezeknek a tanácsoknak a megválasztását meghosszabbítja.

Megnyílt a Szovjet Írószövetség 13-ik ülészaka

MOSZKVA. — (Agerpres.) A TASS jelenti: Január 25-én, szerdán Fagyjev elnöklété alatt megnyílt Moszkvában a Szovjet Írószövetség 13-ik plenáris ülészaka.

Ebből az alkalomból több mint 600 szovjet író, a Szovjet Szövetséges Köztársaságok irodalmi életének képviselői érkeztek Moszkvába. A plenáris ülészak napirendjén szerepel az üzbég irodalomról szóló jelentés, a gyermekirodalom, az irodalmi kritika feladatai és szerzerzeti kérdések.

A január 25-i délutáni ülésen Saraf Rasidof, az Üzbég Szövetséges Köztársaság Írószövetsége vezetésének elnöke felolvasta jelentését az üzbég irodalomról.

Ezután Nyikolaj Tyihonov, a szovjet Írószövetség helyettes főtítkára szólalt fel. A legfontosabb üzbég prózai műveket jellemző Tyihonov hangszólyozta, hogy az üzbég irodalom magas színvonalat ért el és minden lehetősége és alkalm meg van ahhoz, hogy tovább fejlődjen. Az Üzbég Szocialista Szövetséges Köztársaság Íróinak folytatniuk kell azt, hogy

alkotóerejüket a szovjet nép nagy ügyének, a kommunizmus felépítése ügyének szolgálatába állítsák.

Franciaország dolgozó sztrájkokkal és tüntetésekkel tiltakoznak a vietnami háború ellen

PÁRIZS. — (Agerpres.) A France Presse jelenti, hogy január 25-én, szerdán, egész Franciaországban sztrájkok, tiltakozó nagygyűlések folytak a vietnami aljas gyarmati háború ellen. Az ország minden részéből küldöttségek érkeztek Párizsba, akik a tüntető fővárosi munkásokkal együtt azt követelték a kormánytól, hogy szüntesse be a vietnami háborút és szállítsa haza a gyarmati katonaságot.

A párizsi tüntetések egyikén

Jeanette Vermesch és Francoise Leclerc, a Demokrata Nők Világ-szövetségének vezetői követelték a vietnami támadó háború megszüntetését.

A reakciós francia kormány tehetetlen dühében elhatározta, hogy ezental fokozottabb nyomást gyakorol a tüntetésekben és a sztrájkokban résztvevő munkásokra. A kormány képviselői kijelentették, hogy „szabotázsselekménynek” nyilvánítják ezental a munkások részvételét a tömegtüntetéseken, valamint a sztrájkokban és a jövőben ezeket a munkásokat kíméletlenül elbocsátják állásukból és fokozzák ellenük a rendőri hajszát.

A francia dolgozók azonban nem hagyják magukat megfélemlíteni. Tudják, hogy a vietnami háború megszüntetése ellen folyó erélyes harcuk komoly hozzájárulást jelent a világ összes népének a békéért folytatott harczához.

ROSSZABBODOTT A KAPCSOLAT FRANCIAORSZÁG ÉS NYUGAT-NEMET-ORSZÁG KÖZÖTT

PÁRIZS. — (Agerpres.) A France Presse közlése szerint Schuman és Adenauer között a Saar-vidék kérdésében lefolyt tárgyalás azzal a következménnyel járt, hogy Franciaország és Nyugat-Németország között rosszabbodtak a kapcsolatok. Az Egyesült Államok közzli a Saar-vidék felosztását, hogy ezeket a terror-akciókat nem szorványos, hanem állandóan megismétlődő esetek, tehát a terror-akciókat előre megfontolt szándékkal rendezik meg.

— Illyatkozással csakra a

Luca László pénzügyminiszter előterjesztette az 1950. évi költségvetés tervezetét

(Elsőoldali cikkünk folytatása.)

Títkároknak választották meg új Belea Miront, Moldovan Rozáliát, Jianu Petret és Lupu Petret. Háznyagok lettek: Comanica Nicolae, Trentoiu Florica, Gojoiu Mircea és Olteanu Ioan.

Chivu Stoica, a RMP KV Politikai Búrójának póttagja és vegyipari miniszter méltatta ezután az elhunyt Vaszil Kolarov, bolgár miniszterelnök érdemét.

Többek között ezeket mondotta:

— A Nagy Nemzetgyűlés tagjai a nemzetközi forradalmi mozgalom egyik éhharcosának haláláról értesültek. A Román Népköztársaság dolgozó népet képviselő Nagy Nemzetgyűlés nevében erről a helyről mélyeséges fájdalomukat fejezem ki a nemzetközi munkásmozgalom kiváló tagjának, a bolgár nép hű fiának és vezetőjének, a Bolgár Kommunista Párt vezetőjének, a Bolgár Népköztársaság miniszterelnökének elvesztése félett.

— Népünknek ez a régi barátja zsenge ifjuságától kezdve a marxizmus-leninizmus nagyszerű zászlaja alatt a munkásosztály ügyének szentelte életét.

— Javaslom hogy egyperces néma felállással áldozzunk Vaszil Kolarov emlékének.

A Nagy Nemzetgyűlés tagjai felállva, egy percnyi hallgatással áldoztak Vaszil Kolarov emlékének.

Ezután megválasztották a gazdasági, pénzügyi és jogi bizottság tagjait.

Luca László, a RMP KV títkára, miniszterelnökhelyettes és pénzügyminiszter előterjesztette ezután a Román Népköztársaság 1950. évi költségvetésének törvénytervezetét és indoklását.

A Nagy Nemzetgyűlés tagjai lelkes tapsal fogadták a törvénytervezet benyújtását és rendkívül sürgősséget szavaztak meg a tárgyalásnak.

Luca László ezután előterjesztette az áruforgalmi adó törvénytervezetét.

A Nagy Nemzetgyűlés ennek a kérdésnek is sürgősséget szavazott meg.

A gazdasági, pénzügyi és jogi bizottság tagjai nyomban összejöttek és megkezdték a törvénytervezetek megvitatását.

A DELUTANI ÜLES

A Nagy Nemzetgyűlés delutáni ülését hat óraker nyitotta meg Petrescu Dumitru, a Nagy Nemzetgyűlés irodájának elnöke.

Az Elnöki Tanács páholyában helyet foglaltak dr. C. I. Parhon, professor, P. Constantinescu-lasi professor, Sadoveanu Mihail professor, Niculi Ion, Marin Florea Ionescu és a Nagy Nemzetgyűlés Elnöki Tanácsának többi tagjai. A miniszteri páholyban dr. Groza Péter, Gh. Gheorghiu-Dej, Paucor Anna, Luca László, Teohari Georgescu, Radaceanu Lotar, Constantinescu Miron, Vasilihi Gheorghie, Vaida Vasile és a kormány többi tagjai foglaltak helyet.

Marinescu Badica előadó felolvasta a gazdasági, pénzügyi és jogi bizottságok jelentését a Román Népköztársaság 1950. évi általános költségvetésének megállapítására vonatkozó törvénytervezetéről.

Ezután megkezdődött a RNK általános költségvetésének megállapítására vonatkozó törvénytervezet általános vitája.

Luca László hosszas beszámolót tartott az 1948. és 1949. évi költségvetések végrehajtásáról, valamint a RNK 1950. évi általános költségvetésének megállapítására vonatkozó törvénytervezetről.

Luca László előadását több ízben megszakította a Nagy Nemzetgyűlés tagjainak és a karzaton jelenlevő dolgozók lelkes tapsa.

Az ülést este 9 óraker rekesztették be.

A megyei és városi ideiglenes bizottságok elnökeinek és títkárainak országos értekezlete

BUKAREST. — (Agerpres.) A megyei és megyei jogkörrel felruházott városi ideiglenes bizottságok elnökeinek és títkárainak ötödik országos értekezletét január 26-án tartották a fővárosban.

Teohari Georgescu, a RMP KV. títkára, a néptanácsok felállítására vonatkozó törvény végrehajtásával megbízott állami bizottság elnöke, belügyminiszter elnököl az értekezleten. Jelen voltak: Luca László, a RMP KV. títkára, miniszterelnökhelyettes, pénzügyminiszter, Bunaciu Avram, az Állami Ellenőrző Bizottság elnöke, Marza Vasile dr. professor, egészségügyi miniszter, Prisnea Constantin erdőügyi és faipari miniszter, Ceausescu Nicolae, földművelésügyi miniszterhelyettes, Tanasescu Stelian, a belügyminisztérium helyi gazdálkodási ügyosztályának vezetője, miniszterhelyettes.

Luca László ismertette az ideiglenes bizottságoknak az állami és helyi pénzügyi kérdések megoldásában való feladatait. Prisnea Constantin a fűrészáru kitermelési és szállítási kampányról beszélt. Ceausescu Nicolae a tavaszi vetések előkészítéséről tartott előadást. Tanasescu Stelian az ideiglenes bizottságoknak a helyi beruházási tervek megvalósításában való szerepéről beszélt.

Befejezésül Teohari Georgescu elemezte az ideiglenes bizottságok munkáját és vázolta jövőbeni feladataikat.

Franciaország a felelős a Vietnamban élő kínaiak üldözéséért

PEKING. — (Agerpres.) Az Új Kína hírgyűnökség közli Oszu-Laj-nak a Kínai Népköztársaság központi népi kormány külügyminiszterének Robert Schuman francia külügyminiszterhez a vietnami francia csapatok kegyetlenkedéseivel kapcsolatban megküldött jegyzékét.

A jegyzék adatokat közöl a Vietnamban lakó békés lakosság ellen elkövetett kegyetlenkedésekről, majd hangsúlyozza, hogy ezek a terror-akciók nem szorványos, hanem állandóan megismétlődő esetek, tehát a terror-akciókat előre megfontolt szándékkal rendezik meg.

— Illyatkozással csakra a

tényekre — írja befejezésül a jegyzék — a Kínai Népköztársaság központi népi kormány felhívja a francia kormány figyelmét arra, hogy a kínai demokratikus népi kormány egyik feladatának tekintni a külföldön élő kínaiak védelmét. A kínai kormány nem tűrheti el, hogy a francia hadsereg egységek terror-akciókat kövessenek el a Vietnamban élő kínai lakosság ellen és ezért a francia kormányt teszi felelőssé.

A Kínai Népköztársaság közzli a jogot, hogy elégtelent kérjen az említett és hasonló incidentekkel kapcsolatban.

Tibet a Kínai Népköztársaság kormányát ismeri el Kína egyedül illetékes vezetőjének

PEKING. — (Agerpres.) Az Új Kína hírgyűnökség közli a Kínai Népköztársaság külügyminisztériuma szóvivőjének nyilatkozatát az United Press sajtóiroda legutóbbi híradásával kapcsolatban. Az amerikai sajtó ugyanis nagy hűhóval bangoztatja, hogy a tibeti hatóságok küldöttségeket menesztettek a Egyesült Államokba, Angliába, Indiába, Nepálba és Pekingbe, hogy ezzel is azolják Tibet „önállóságát”.

A kínai külügyminisztérium szóvivője hangsúlyozza, hogy Tibet a Kínai Népköztársaság területéhez tartozik. Ez olyan ismert tény, amelyben senki sem kételkedett. Ennélfogva, a lhaszai hatóságoknak nincsen joguk semmiféle küldöttséget meneszteni, mégkevésbé Tibet „önállóságát” bizonygatni.

A tibeti nép követeli a Kínai Népköztársasághoz való csatlakozását és egyetlen illetékes vezetőnek a Kínai Népköztársaság központi népi kormányát ismeri el. Ezt a ténnyt a kínai népi tanácsadó testület programjában is feltüntetette.

Ha a lhaszai hatóságok megbízottakat küldenek Pekingbe, hogy Tibet kérdését békés uton rendezzék; ebben az esetben a kínai kormány szívesen fogadja a tibeti küldöttséget.

Ha azonban a lhaszai hatóságok nem veszik figyelembe a tibeti nép akaratát és alvástik magukat támadó imperialisták parancsainak és törvényes alapot nélkülözö küldöttségek utján egységben és áruló tevékenységet feltének ki, a Kínai Népköztársaság közzli a nem fogja elismerni a lhaszai hatóságok áruló tevékenységét. A kínai kormány minden olyan országot, amely fogadja a törvényes alapot nélkülözö tibeti küldöttséget, úgy tekinti, mint ellenséges szándéku országot a Kínai Népköztársasággal szemben.

Javuló gyógyszerellátásunk és a szovjet segítség, amit ezen a téren kapunk

Oroszországban a forradalomig a patikák, a városokban és a nagyon népes helyeken húzódtak meg. A legtöbb ilyen gyógyszerháznak jellegzetes külseje volt. Az elülső részen tükrök és szobrok „csalogatják” a vevőt, a hátsó rész viszont komoly laboratóriumi munkára alkalmtalan volt a reklám célokra telecsapták polcokkal és üvegekkel. A szovjet patikákban mindjárt az elején kidobták a fölösleges polcokat és inkább azzal törődtek, hogy a laboratóriumi munkahelyet jól osszák be. A változás a gyógyszerészeti kar szellemében is megnyilatkozott. A régi típusú magánpatikus, az akkori orvosokkal egyetértve, azt a hitet igyekezett elterjeszteni, hogy a gyógyszer „csodaszer”. A szovjet gyógyszerész cselekvő harcot vív az ilyen csodahit ellen és egészségi ismereteket és higiéniai szabályokat terjeszt. A cárizmus idejében gyógyszeripar nem létezett. Bár Oroszország akkor is rengeteg petróleumot termelt, a petróleumtermékeket, például a közönséges vazelin is, külföldön állították elő és onnan hozták be.

A Szovjetunióknak ma óriási gyógyszeripara van és ma már a piramidontól, az aszpirintól egészen az anilinfestékekig és a szulfamidokig, a penicilinig és a novokainig maga állítja elő. Az óriási szovjet gyógyszeripar a sztálini öt éves tervek szülője. Ez az ipar ma már olyan terjedelmű, hogy a népi demokráciák hasonló üzemeit és szükségleteit is erősen segíti.

Mióta a Román Népköztársaság városi és iparvidéki gyógyszerhárait államosították, azóta a dolgozók gyógyszerellátása napról-napra javul. Belső és külső fertőtlenítőket, hypermangánt, perhydrolt, szulfamidokat, láz- és fájdalomcsillapítókat, mind a Szovjetuniótól kaptunk és készleteinket nap-nap után szovjet segítséggel újítjuk fel.

A polgári-földesúri rendszer idején a német és francia gyógyszereket kérszen kaptuk. E gyógyszerek fejében azonban a külföldi gyárak örökös kamatrabzolgái voltunk.

Kibővítették a szamosújvári olajmalom

SZAMOSUJVAR. — (Levelezőnk írja.) A szamosújvári „Progressz” olajmalom dolgozói a közelmúltban befejezték az üzem átszerelési munkálatait. Az üzem bővítése a termelés 120 százalékos emelését biztosítja az elmúlt évekhez viszonyítva.

A korszerűsített olajmalom nemcsak több, hanem lényegesen jobb olajat állít elő, mint eddig. Több és jobb olajat szőlő a dolgozó földműveseknek.

A malom működése óta először történt meg, hogy a járásból beszállított mennyiséget az üzem mind feldolgozza. Vármot a kiperéselt olajból nem tart vissza a malom. Munkadíj fejében az olajgyártásukat ott a dolgozó földművesek.

A várakozók részére az üzem egy új, jól fűtött várótermet épített. Mostanra hidegben várakoztak a dolgozó földművesek. A dolgozók részére pedig fűdőt készítettek.

A dolgozók közül többen ki-
tűntek az elmúlt évben. Különösen Chendreau János ifjúmunkás, Varga Dezső, Csücs János és Román János ólmunkások váltak meg nagyszerű eredményekkel.

Gabányi János.

A Szovjetunió segítségével ezen a területen is olyan, hogy közben igyekszik elősegíteni ipari, kémiai önállóságunkat. Olyan gyógyszereket, amelyek egyelőre nem tudunk előállítani, készen kapunk. Más esetekben a Szovjetunió recepteket, kémiai eljárásokat bocsát a Román Népköztársaság gyógyszeriparának rendelkezésére, amelyek segítségével azután a készítményeket idehaza is előállíthatjuk.

Gyógyszerellátásunk javulásának igazolására talán elég megemlíteni azt a tényt, hogy például a kolozsvári Centrofarm raktárába nemrég 12 ezer fiola penicilin érkezett, olyan hatalmas mennyiség ez, amelyet egy csomóban hazai raktáraink még sohasem láttak.

Az államosítás első esztendejében a Centrofarm Bukarestben, Iasiban, Kolozsváron és Temesváron hatalmas lerakókat létesített a patikákat

ezek a lerakatok látták el. Mostantól kezdve a Centrofarm minden megyeszékhelyen raktárt létesít a gyógyszerárak ezzel a decentralizálással közelebb és gyorsabban kapják meg a megrendelt gyógyszereket.

Több gyógyszer, több egészséges embert jelent. Több egészséges ember nagyobb vidámságot és nagyobb élet-erőt és nagyobb munkatermelékenységet, ami viszont újra kijár a gyógyszertermelésre.

Gyógyszereknek nemcsak a betegségeket gyógyító készítményeket nevezzük, hanem idesorozzuk a betegséget megelőző preparátumokat is. A betegség gyógyítása és a betegség megelőzése különben is elválaszthatatlan egymástól: a kettő kéz a kézben halad. Javuló gyógyszerellátásunknak óriási az előrelendítő, az új társadalmat építő jellege.

SZILÁGYI ANDRÁS.

Közös tanulás, erőteljes versenyszellem a kolozsvári Villamosipari Középiskolában

A kolozsvári Villamosipari Középiskola Népköztársaságunk új iskolapolitikájának eredménye, új szellemű ifjúság és tanári kar. A mord, nádpálcás tanárok éppúgy eltűntek, mint a polgári társadalom nevelte csinytevő ifjúsága. Az épület sötét emlékeit elüzi a márnak valósága, a kalapács és surló diadaljelvénye, amely a vastag falak ormán díszel. Új világot épít ez az ifjúság, ahol Lenin szavai öletté válnak. A Villamosipari Középiskola ifjai építik a szocializmust.

Az ősi árkádok ívek alatt barna ajtók sorakoznak. Az egyik a tanári szobába vezet. Nem a régi, félelmetes szoba ez már. Itt tanár és diák munkatárs. Nincsen titkok egymás előtt. A „defert” senki sem akarja már kilopni, hogy rossz jegyét valamelyik zúgban kijavítsa. Az ifjak itt a tanulásban versenyeznek.

A tanári szoba széles termében az egyik sarokban ifjak

ülnek. Tanácskoznak. Az IMSZ iskolai-alapszervezete büroójának tagjai az elvégzett munkát veszik számba és új munkatervet készítenek. Munkaversenyekről beszélgetnek.

Miben versenyezhetnek? Van bőven versenypon. Ezt vitatják most Erdei Mihály, Lőrincz János, Abrudan Valer, Marci György bírótagok.

Versenyyben az ifjak

Nemrég alapaktiva gyűlésük volt. Az Állami Tervről beszéltek. Fogadalmat tettek: elősegítik annak megvalósulását. A gyűlésen egymás után vállaltak munkát az ifjak. A III. osztály tanulói egy ekekapát készítenek.

Valamelyik község dolgozóinak szánták. Önkéntes munkával, munkaidőn kívül készítik el. Különös gondjuk a falvak dolgozóinak megsegítése. A tavaszi munkálatok elvégzésében segítséget akarnak nyújtani. Versenyben állnak a gép- és traktorállomás ifjaival. Három brigádot szerveznek, amelyek falumunka keretében a rossz mezőgazdasági szerszámokat kijavítják a szegényparasztoknak.

Nem az egyedüli munkavállalás ez. A III/b. osztály az iskola valamennyi tanulóival versenyben áll. A pontok között a tanulmányi előmenetel fokozása, a fegyelmű megerősítése, a tisztaság ápolása és a késések, hiányzások felszámolása áll.

A Villamosipari Középiskola műhelyében az ifjak a gyakorlatban tanulják meg azt, amit a könyvekből olvasnak. A műhelyben is verseny folyik: anyagmegtakarítás, minőség munka, és a munkafegyelmű megerősítése a cél.

A verseny az osztályokon belül is lelkesen folyik. Egyik pad-sor a másikat hívja ki versenyre.

SEGITIK EGYMÁST
A TANULÁSBAN

A Villamosipari Középiskola IMSZ-tagjainak példája vonza a nem IMSZ-tagokat is. Nem szabad kiadni el a való életből. Tudják, hogy céljuk az önnevelés és mások nevelése. Nagy utat tettek meg eddig. Sokat tanultak. Politikai körökben képezték tudásukat, de szakmai nevelésükre is gondot fordítottak. Minden második vasárnap műszaki kör keretében tárgyaltak meg egy-egy szakmai kérdést. Kasszán Sándor a III/a. osztály tanulója megszervezte az iskola keretében a kollektív tanulást. Így segítik a gyengébb tanulókat. Tanulmányi köröket szerveztek. Az IMSZ központi lapjának, az Ifjúmunkásnak itt háromszáz előfizetője van. Nincs sorak között sovénizmus és így lehet valóság az, hogy Bonda Ioant, Román Tibor segíti a lakatosműhelyben, hogy ő is helyesen tudja felszerelni gépet.

Valóban újszellemű ifjúság munkája, építő lendülete, megvalósításai igazolják, hogy a könnyű és a gyakorlati élet teljesen egybeolvadt az újszellemű iskola keretében.

BANYASZ ALBERT

BEKECS ÉS BŐRMELLÉNY

Kemény telünk van s a hideggel, faggyal, jégvirággal egyidőben az állami vállalatok, teherautók, személykocsok sofförjei a RATA forgalmi osztályánál dolgozó autószerelők, az építővállalatoknál, szabad ég alatt működő szakmunkások, bádigosok, tetőszerelők, a vasútsók közül is sokan, más ruhát öltöttek. Rövid, vagy földigérő bundákat, báránnyborrel bélelt mellényeket viselnek, amelyeket — védőruha címen a hozzájuk tartozó minisztériumok utaltattak ki nekik. Ilyen bundabélelt kabátokat az állami vállalatok éjjeli őrői is kaptak. Az éjféli kabátokra csak ránézni és máris félig egészséges leszel.

Hát még annak mit jelent, aki viseli.

A hideg — adott esetben — éppen olyan komoly ártalom, mint a por, vagy az ipari gázok. A védőruhák megcsinálása, kiosztása, éppen olyan bölcs intézkedés, mint az egészség-házak, vagy a szülőotthonok építése. A bekecs, báránnyborrell mellények éppúgy hozzátartoznak a munkás szociális béréhez, mint az ingyen társadalombiztosító, vagy az orvos. Idén kiosztottak néhány százezer téli védőruhát. Jövőre bizonyára népi demokrata államunk újabb bekecsket csnállat és akkor mások jutnak ilyen kedvezményekhez.

Az élmunkás elmondja

„Nem ismerem a téllenséget s a lassúságot”

— mondja Irsi Gábor, a tordai üvegyár fuvómestere

Többszörösen kitüntetett élmunkás. A tordai üvegyár egyik legjobb munkása a 36 éves Irsi Gábor. Több mint 20 éve dolgozik az üvegyárban. Kezdetben mint üvegfúvó dolgozott, most pedig mint mester az egyik csoport felelőse.

Tanonc éve alatt rengeteget nyomorgott. Amikor a nagybányai üvegyár akkori tulajdonosai leállították a termelést, kenyér nélkül maradt. Ekkor Tordára gyalogolt. Sok utánajárással alkalmazták az üvegyárban. Keveset keresett. Egyre rosszabbodott helyzete.

— Kegyellen világot éltünk abban az időben, — emlékezik vissza Irsi Gábor. — A nehéz munka s az embertelen bánásmód sok munkástársamnak okozta időelőtti halálát. Én kibírtam. Erős voltam. Kibírtam mindent, mert a Párt biztattott, vigasztalt és reményt öntött belém. A felszabadulás reményét. Tudtam, hogy eljön a felszabadulásunk pillanata. S ezért küzdöttem, harcoltam az illegáltságban. És győztünk...

— S most miénk a gyár. Lehetőségünk nyílik arra, hogy élmunkások lehessünk.

— Hogyan lettem élmunkás? Egyszerű Munkámat pontosan elvégzem. Nem ismerem a lassúságot s a téllenséget. A téllenséget a pontatlanságot merényletnek tartom családom, munkástársaim, a Párt és hazám ellen. Munkához erőt merítek a marx-lenin-szólalatt tanokból.

— Tavaly augusztus 23-án tiszteltelőre 127 százalékkal szárnyaltam túl normámat. November 7-én 87 százalékos többtermeléssel kösön-

töttem a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulóját. Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére pedig 97 százalékos normán felüli teljesítményt értem el.

— A második Állami Tervet szintén normatuluszárnyalással köszöntöttem. Az első napokban átlagosan 100 százalékkal termeltem többet az előirányzatnál. Ezeket az eredményeket úgy értem el, hogy csoportomon belül alaposan megszerveztem a munkát. Társaimmal a legszorosabb együttműködésben dolgozom. A munka alapos megszervezése természetesen kihat az egész csoport munkájára. A jó eredmények pedig még nagyobb teljesítmény elérésére ösztönöznek mindnyájunkat.

— A termelés emelésére nagy hatást gyakorol a munkavédelmi intézkedések gyakorlati megvalósítása. Régen, — a tőkés rendszer alatt — a legnehezebb körülmények között dolgoztunk. Ma? Egyre egészségesebb, tisztább környezetben termelünk. Csak egyet említek. A kemencékhez alkalmazott „vízfűgöny” az eddig kibíratatlan 90 fokos hőséget 30 fokra csökkentette. A ventilátorok pedig friss levegővel cserélik fel a meleget.

— A termelés minőségi fokozásánál nagy szerepet játszik a szakképzettség. Hosszu gyakorlatom s évtizedes tapasztalatom lehetőséget nyújt, hogy a fuvás szabályozását tetszés szerint irányíthassam. Ettől függ az üvegszítványok erőssége, tartóssága.

— Egészséges környezetben dolgozom. Munkabírásom semmit nem csökken. Ellenkezőleg: fokozódik. A szocialista munkaverseny egyre nagyobb teljesítmények elérésére ösztönöz. Tudom, hogy csak a versenyek készletelésével, a termelés szüntelen fokozásával emelhetjük életszínvonalunkat. Többiben nagy prémiummal jutalmazott a gyár. A versenyek révén pedig egyre fokozódik termeléselem s ezzel egyidejűleg keresetem is. Nagyobb jövedelemmel, jobb életet biztosíthatok magamnak és családomnak, amint az ország valamennyi dolgozójának is emelkedik életszínvonala. S ezzel erősödik gazdasági helyzetünk és elszántabban harcolunk a békéért, ami számunkra nyugodt, megelégedett életet biztosít.

Herbák János Művek

keres azonnali levételtre
8 lakalnst,
8 vasesztelgályost,
4 gépszil-varró-munkást és
5 géplúndt.

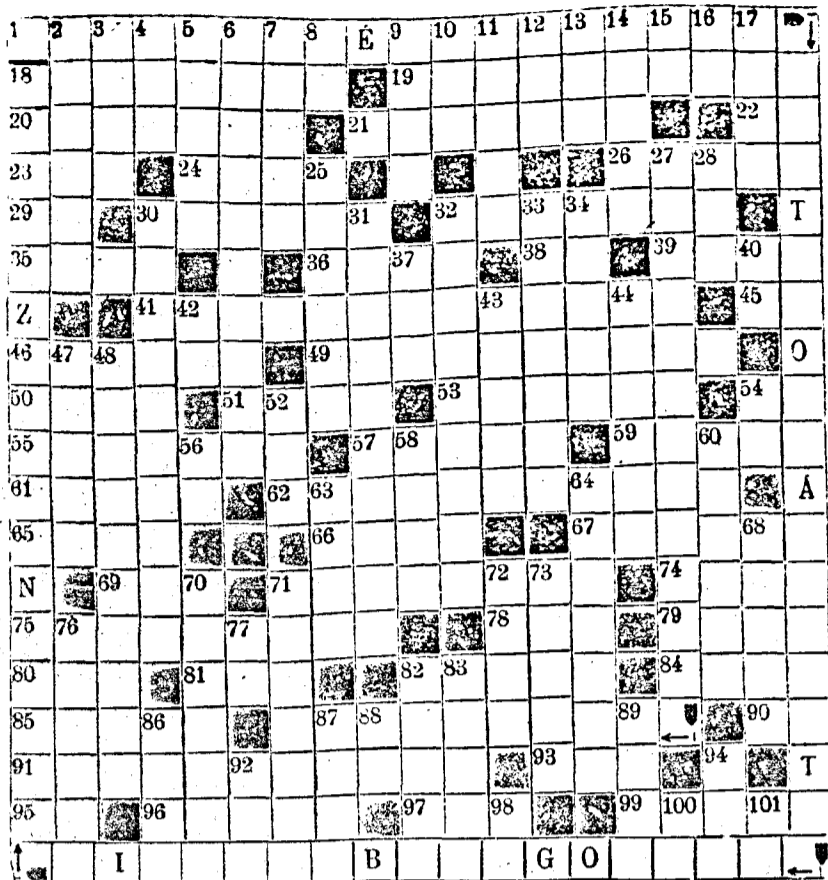
Az érdekeltek a központi épület 8-as számú szobájában jelentkezzenek.

REJTVÉNYROVAT

110-es számú keresztrejtvény

Harc a szocializmusért XXVII

Készítette: Kont Vilmos

Megfejtésül elegendő a vízszintes 1, 41, 62, 71 és a függőleges 27, 30, 32 sorok beküldése. A megfejtések tíz napon belül — „Rejtvényrovat” jelzéssel — küldendők be levélben, vagy levelezőlapon, melyre rá kell ragasztani a rovatszámot. A helybeliek személyesen is beadhatják kiadói hivatalunkba. A megfejtők közül egy helybeli, és egy vidékinek egy-egy hónapig díjmentesen küldjük meg lapunkat.

VÍZSZINTES SOROK:

1. Nyílak irányában körül; amit a 27 vízszintes megszűnése után felburjánzó különálló — egymással harcoló — szociál-szoviniszta pártok aruló vezetői tettek 1914-ben, az imperialista háború kitörésekor. 18. Háromszínű zászló. 19. Nehez-tel, orról, fonetikus. 20. Vissza: amivel a repülőgép is rendelkezik, névelővel. 21. Az olasz férfi. 22. Többes személynév. 23. Cse, kínai bölcs. 24. Vissza: unalmasak az ilyen napok. 26. Vissza: alkot, románul, fonetikus. 29. Dátumrag. 30. Felsőszász, románul (írásjelhibák). 32. Régebben Kelet-Szudán egyik legféltettebb néger országa, ma francia gyarmat. 35. Téged, románul. 36. Északi főváros. 38. ABC-es könyvben „ir” ikerszava. 39. Női név (f. ekezet). 41. Aminék mérgét a szociál-szoviniszta pártok igyekeztek beoltani a munkásosztályba. 45. Igevégeződés. 46. Megbántok. 49. Színárványlat. 50. Régi erősség. 51. Eme szalonbetegség (f. ekezet). 53. Aláajuttatás. 54. Jegyezt. 55. Korbáccsal szoktak ilyen mozdatásokat végezni. 57. Felborul. 59.

FÜGGŐLEGES SOROK:

2. Verdi opera. 3. Kereskedelmi forgalmat. 4. Vissza: székely Ákos, becézve. 5. Vissza: a mondatrészt. 6. Az iskolaév kezdetén adják fel „ezt”. 7. Pohárköszöntő. 8. Török Rudolf. 9. Nagy ajtó. 10. Szülő. 11. Vissza: az alaklatan. 12. Fordított pénzünk. 13. Vissza: elektromos ellenállás mértékegysége. 14. „Bánk bán” egyik szereplője, szintén bán. 15. Helyrag. 16. Fordított diplomás rövidítés. 17. Izám betűl keverve. 25. Világgrész. 27. Nyíl irányában: aminek oppor-tunistái segítettek félrevezetni a népet, az 1914-es világháború cél-ját illetően. 28. Ilyen hal is van. 30. Ezek voltak a burkolt szociál-szoviniszta, akik szintén veszélyez-tették a proletáriátus ügyét (Trocskij, Kautsky, Martov, stb.). 31. Ket szó: 1. Asszírnia ősi fővárosa volt. 2. Gárdonyi-színmű. 32. Ilyen írással takargatták a 30 függőlegesek a proletáriátus elárulását. 33. Fönészköz. 34. Nód. 37. Nagy nekibuzdulás. 40. Mutatószó. 42. Latin kettős magánhangzó. 43. Siető betűl keverve. 44. Vissza: ilyen műszer a körző. 47. Ha van átvél, miért ne lehetne ez is. 48. Feléje kacint. 52. Berlini állatkert. 54. Német kettős magánhangzó. 56. Bizlatószó. 58. Eltérő része. 60. Művészet egyik ágából vált. 63. Vissza: almafaj. 64. Behuzat. 68. Idevaló diákokról írt operettet.

Számom. 61. Küzdelem, viadal, fő-lösen ékeztet névelővel. 62. Amit a szociál-szoviniszta — köztük az eszerek és mensevikek — állan-dóan prédikáltak. 65. A „harminc nemes” vezére volt. 66. Vissza: földig nyulik. 67. Eme orvosság. 69. Vissza: magyar író, különösen állatmeséi híresek, keresztneve András. 71. A bolsevikok egyik kiküldöttje, aki az 1915 februárjában megtartott londoni konferen-cián arra kérte az összes szocialis-tákat, hogy elszántan harcoljanak saját imperialista kormányuk el-len, — de eredménytelenül. 74. Szám, tizen alul (ék. hiány). 75. Majdnem minden nagyszülő szerelmes „ebbe”. 78. Lángoló (ék. hiány). 79. Van nyak- és kender-is. 80. Nekem, németül. 81. Nekik, románul. 82. A téli jármű. 84. E tartó. 85. Balatoni fürdőhely. 90. Vissza: Francia kettős magánhangzó. 91. Vízet szolgáltató göd-röket készítik. 93. Alani, románul. 95. Földmunkát végez. 96. Európai fővárost. 97. Vissza: három, olaszul. 99. Varróeszköz.

Farkas Imre. 70. Házrészek (f. ék.). 71. Vissza: félreeső, románul, fonetikus. 72. Látja. 73. Régi — váráról híres — csehszlovákiai helység. 76. Nagy egyiptomi folyót. 77. Megfelelő. 82. Vissza: női név. 83. Re Re Re Re Re. 86. Kerítés, románul. 87. Néző. 88. Mint a 95 vízszintes. 89. Után, németül. 92. Szeretek, latinul. 94. Korszak. 98. Kettős mássalhangzó. 100. Személynév. 101. Nemzeti Bajnokság.

A 108. számú keresztrejtvény megfejtése a következő: Vízszintes sorok: 1. Az imperialista háború előkészületeit a burzsoázia titokban tartotta a népek előtt. 28. Bagdadi vasút. 50. Galicia. 79. Gyarmatok — Függőleges sorok: 15. Általános mozgósítás. 34. Háromas antant. 56. Bulgária. Szórejtvények: 1. Tüpárna. 2. Feleselő feleség. 3. Sebláz. 4. Hegyek alján.

Nyerés megfejtők: Attila Arpad Kolozsvár és Rónai János Szatmár Kérjük, közölni kiadói hivatalunkkal az időpontot, amelyre a lapot küldetni óhajtják.

ROVATVEZETŐ ÜZENETEI:

K. J. Torda. Szeretnék Önnel személyesen beszélni. Jelöljön ki egy alkalmas időpontot.

IDŐSZERŰ FÖLDRAJZ

VIETNAM NÉPEINEK

HŐSI HARCA

„Nincs messze az a nap, amikor az imperialisták kénytelenek lesznek kttakarodni Vietnamból.” (Vietnam Hangja-rádióállomás kiáltványból.)

Az utóbbi időben a sajtóban és a rádióban is igen sokat hallunk Vietnam dolgozó népének szabadságharcáról. Az újsztendőben a vietnami szabadságharc újabb lendületet vett, amelynek következtében a francia gyarmati csapatok főparancsnoka is kénytelen volt beismerni, hogy a szabadságharcosok harci tevékenysége komoly veszteségeket okoz a francia csapatoknak.

Vietnam — régi nevén Francia Indokína — a hátsóindiai francia birtokok: Kokinkína gyarmat, Tongking, Laos, Annam és Kam-bodzsa, francia „védelem” alatt álló államokból áll. Területe 740 400 négyzetkilométer, tehát háromszor nagyobb, mint a Román Népköztársaság. Lakosainak száma az 1931 évi népszámlálás adatai szerint 21 millió 452.000. Fővárosa Hanoi. Főterményei kacsuk, fűszerek, gyümölcs, tea, rizs és kőszén.

A DEMOKRATIKUS VIETNAMI KÖZTÁRSASÁG MEGALKULÁSA

A második világháború alatt a vietnami nép teljes határozottsággal a szövetségesek oldalára állt. A „Viet-Min” — Nemzeti Front — vezetése alatt önállóan megszervezte a harcot a japán megszállók ellen. Vietnam függetlenségéért. Közvetlenül Japán kapitulációja után — 1945 augusztusában — Vietnamban fellángolt a forradalom. A forradalmi erők megdöntötték Bao-Dai-nak, a francia bábjának monarchista uralmát és népi bizottságokat választottak. Így teremtették meg a Demokratikus Vietnami Köztársaságot.

Az 1946 januárban megtartott általános választásokon Vietnam népe országgyűlést választott, amely alkotmányt adott az országnak és megalakította a nemzeti koalíciós kormányt, élén Ho-Si-Min-nel.

1945 szeptemberében az angol imperialisták a szövetségesek nevében Vietnam déli részén csapatokat tettek partra, hogy ezek lefegyverezzék a japán katonaságot. Közreműködésükkel a francia gyarmatosítók visszatértek Vietnamba és hatalmuk visszaállítására érdekében háborút kezdtek. Azóta közel négy év telt el. A francia gyarmatosítók, kihasználva féjé-nyüket a fegyverzet és a felszerelés terén, lángbaborították Vietnambot, felgették a falvakat, gyilkolták a népet.

A gyarmatosítók sokszáz millió frankot pazaroltak erre a háborúra, több, mint 40 ezer katona életével fizettek érte, mindezek ellenére azonban Vietnam területének 90 százalékát ellenőrzés alatt tartja az ellenállási mozgalom kormányja, Ho-Sin-Min elnök vezetésével.

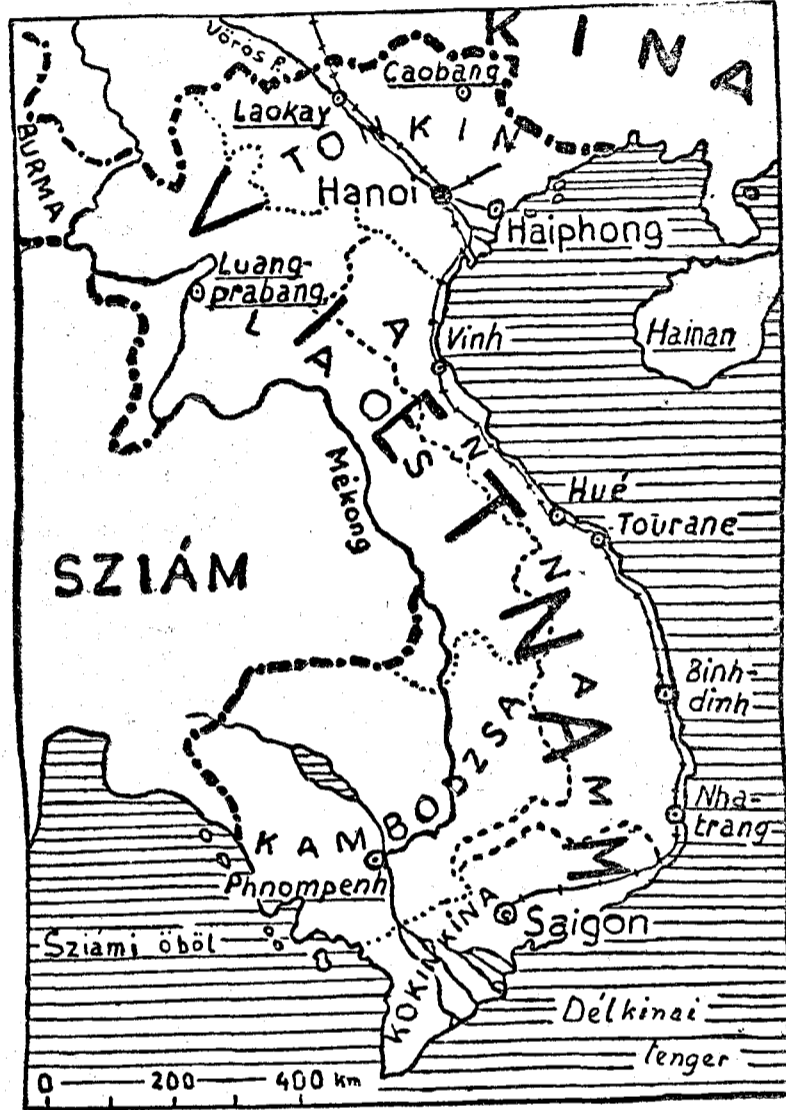
A felszabadító háború Vietnam népet egységes tömbbé kovácsolta és meggyorsítja az ország katonai, politikai, gazdasági és társadalmi fejlődését. A kezdetben tapasztalatlan felkelő csapatok erős és jól kiképzett reguláris hadsereggé alakultak át. Ez a hadsereg amely az ellenségétől zsákmányolt amerikai fegyverekkel van felszerelve és amely három évi nehéz harc folyamán gazdag taktikai és stratégiai tapasztalatokra tett szert mindenhol kezébe veszi a hadműveletek kezdeményezését. A hadsereg meletti megalkult a nép fel-fegyverzett erőt magába foglaló milícia amely készen áll arra, hogy harcra bocsátkozzon az ellenséggel bárhol is merészelne az behatolni.

A MUNKÁSOSZTÁLY A SZABADSÁGHARC MEGSZERVEZŐJE ÉS VEZETŐJE

Vietnam munkásosztálya kezdetlől fogva vezetőszerepet játszott az ország felszabadításáért vívott

harcban. A Jen-Baj mozgalmának veresége után, 1930-ban, a nemzeti felszabadító mozgalom átment a munkásosztály kezébe. A munkásosztály állt az élen az 1940-es kokinkínai felkelésnek és a Bao-Szon által vezetett 1941-es felkelésnek és harcolt a francia és japán fasiszták egyesült erői ellen. A munkásosztály hatalmasan kiveszi részét az ellenállási mozgalomból és, az ország nemzeti alapon való helyreállításából. A munkásság képezi a hadseregnek több

osítóknak igen nagy károkat okoznak. 1940 végén Vietnam déli részén a gyarmatosítóknak 60 millió kacsukfa volt birtokában. Ezek az ültetvények normális kihasználás esetén körülbelül 25 milliárd piastert hoznak évente. Érthető tehát, hogy a monopolkapitalisták nem sajnálják a pénzt, sem a katonák életét, hogy az ültetvényeket megtarthassák. A gyarmatosítók hadsereget mozgósítanak a kacsukültetvények védelmére. A négy leggazdagabb kacsukvidéken

mint 10 százalékát, annak ellenére, hogy a munkásság az összlakosságnak mindössze 3 százalékát teszi.

A franciák által megszállt városokban az ellenállási mozgalom egyre nagyobb lendületet vesz. A francia kézben levő raktárak és gyárak ellen támadásokat intéztek és felgyújtották azokat. Csaknem minden nap történnek szabotázs-cselekmények, amelyek a gyarma-

ebből a célból körülbelül 20 ezer katonát tartanak fegyverben. — Mindezek ellenére, 1947-ben az ellenállók több mint 5 millió kacsukfát vágta ki, sértettek meg vagy égették el. Számos gyár és raktár is tönkrement a szabotázs következtében. Jelenleg a kitermelt kacsukmennyiség jóval alacsonyabb az 1940-ben kitermelt mennyiségénél.

Franciaország dolgozói a vietnami szabadságharc győzelméért

Vietnamban a francia imperialisták politikája három évi veres és költséges háború után zsákutcába jutott. A franciák az elszüvedett vereségek hatására, sietve új csapatokat küldenek Vietnamba. A megszálló hadsereg létszámát rövid idő alatt 150 ezerről 220 ezer főre emelték. Az utóbbi időben főleg Németország francia övezetében toboroznak volt német katonákat és SS-gyilkosokat, hogy Vietnamba küldjék őket.

A francia kikötő- és rakodómunkások, a gyárak és az üzemek munkásai megtagadják a munkát, amikor a vietnami csapat- vagy fegyverszállításról van szó.

A francia és amerikai imperialisták és vietnam: kiszolgálók kegyetlensége, azonban nem fé-

lemlik meg a vietnami népet. A közelmúltban Ho-Si-Min a Vietnami Demokratikus Köztársaság elnöke felhívást intézett a világ valamennyi kormányához, amelyben kijelentette, hogy hajlandó diplomáciai kapcsolatokat létesíteni bármely kormánnyal, az egyenlőség alapján.

Ha a francia imperialisták nem fogadják meg a francia erőknek azt a követelését — írja a Kvangming Daily, a Kínai Demokratikus Liga lapja —, hogy azonnal kezdjenek békétárgyalást Ho-Si-Min-nel, a Vietnami Demokratikus Köztársaság elnökével és vonják ki csapataikat Vietnamból, bábjukat, Bao-Dai-t is ugyanaz a sor ér majd, ami Csang-Kaj-Sek-et.

1 varrógépet 100 lejjel nyerhet a Népi Sorsjáték február 3-iki húzásán

